

MANIFEST DE LA DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

LLIÇÀ D'AMUNT, 11 DE SETEMBRE DE 2020

Com cada 11 de setembre ens apleguem per commemorar i recordar la gesta dels ciutadans i ciutadanes de Barcelona en defensa contra l'embat bèl·lic de Felip V contra Catalunya i que acabaria amb l'aniquilació de les institucions catalanes i la prohibició de la llengua catalana amb el decret de Nova Planta. No obstant això, la nostra convicció i la voluntat de ser dels catalans i catalanes ha arribat fins als nostres dies, i no és altra que construir un camí plegats, respectant els drets dels ciutadans i basat en la democràcia.

Però aquest 11 de setembre de 2020 ni es ni pot ser com el d'altres anys. Ens enfrontem a una crisi mundial de salut pública com no es recordava des de fa més d'un segle, una pandèmia que a Espanya ja ha suposat el contagi de centenars de milers de persones, ha tensionat els sistemes sanitaris més enllà dels seus límits, ha paralitzat gran part de l'activitat econòmica del país i, el que és més greu i dolorós, s'ha endut desenes de milers de vides. Aquest any el nostre record ha de ser per a aquestes víctimes, però també per a totes aquelles persones que des dels seus llocs de treball s'han convertit en el principal baluard de defensa enfront de la malaltia, posant en risc la seva salut i, en massa ocasions, les seves pròpies vides. Persones de classe treballadora que avui es demostra que són la clau per garantir els aspectes més bàsics de la nostra societat.

Ens trobem aquí, al parc del Tenes. Un espai obert, una àgora de la ciutat, un espai d'encontre, un espai fet i construït per la ciutadania de Lliçà d'Amunt...En definitiva, un espai del poble. I avui a tots i totes ens toca perseverar una mica més encara en la voluntat d'ésser i assumir la veu d'un poble, però aquesta voluntat ha de venir acompanyada d'una normalitat democràtica que passa per aïllar actituds i actes d'intolerància. Cal preservar la cohesió social. Demanem que s'aturin les estratègies simplistes i populistes polítiques de confrontació que alimenten els conflictes de convivència.

L'espai públic, per ser democràtic, ha de ser plural i les institucions, per estar al servei de la societat, han de ser inclusives. I és en aquests moments tant difícils, quan hem de demostrar, els que ocupem càrrecs de responsabilitat pública, què sabem estar a l'alçada de les circumstàncies.

En coherència amb aquests plantejaments, hem de recolzar les iniciatives que vagin en el sentit d'avançar en la resolució dels problemes socials, recuperar i garantir drets i llibertats i superar el conflicte polític des d'una perspectiva unitària àmplia, plural i compartida com també ho hem de fer amb la situació de crisi sanitària en la que ens trobem immersos.

Finalment, aquests dies són moltes les veus que insisteixen que després de la pandèmia es configurarà un món diferent, encara que ningú s'atreveix a assegurar quina serà la direcció d'aquesta reformulació. En la petita escala del món local a Catalunya és necessari un canvi de paradigma perquè la salut i la seguretat de les persones es converteixi en la prioritat inexcusable i en l'eix sobre el qual pivoti tot el sistema.

Sense oblidar qui som i cap on volem anar...

Visca Catalunya!

